

1. Tehtävää ja karttaa tarkasti tutkimalla selvisi kyllä, että kysymyksessä olevat majakat olivat Tallinnamadal ja Keri. Kaikenlaista muutakin oli ehdotettu, mm. Pranglia ja Jumindaa, mutta silloin valotunnukset ja valonkanto eivät täsmäisi. Myös alussa kerrottu merkintäpaikka kai on sentään edes osapuilleen oikea. - Eksymän suuruuden määrää veneen köliviivan suunta eikä suuntima, joka on vain kipparin silmän senhetkinen suunta. Vastaus on yksinkertaisimmin ilmaistuna Keristä 2,9 M ts 345° tai, jos koordinaatteja välttämättä halutaan käyttää, 59°44,5'P; 024°59,5'I.
2. a) Kipparinsuuntiman pitäisi olla helppo. Jumindasta 7,5 M ts 350° tai koordinaatteina 59°46,0'P; 025°28,0'I. b) Monelta jäi huomaamatta tehtävän varsinainen juju joka oli se, että tutkan head up-näyttö mittaa keulakulmia veneen köliviivasta lähtien. Ja tässä veneen köliviivan suunta ei ole sama kuin SPS vaan TS. Niiden välissä on peräti 10° sorto. Suuntimaa ei kysytty meistä jääpoijuun vaan jääpoijusta meihin = kontrasuuntima. Vastaus: Soolamadalik-pojjista 3,6 M ts 350°.
3. a) Karttaa tarkoin tutkimalla löytyy Kalbådagrundin majakan kohdalta avainsana Racon eli tutkamajakka, vieläpä sen tunnus eli morsemerkki K, joka on /— . —/. Kauempana olevassa Porvoon majakassa Racon-tunnus on T eli /—/. Jos tutkan kuvaruudulla näkyy majakasta poispäin suuntautuva K-tunnus, kohde on oikea. b) Tutka on ennen kaikkea etäisyysmittari. Jos tutkalla mitattu etäisyys toiseen alukseen pienenee ja suuntima säilyy samana, on vaara olemassa. Koska kohde lähestyy oikealta, olemme me siinä tapauksessa väistämisvelvollisia.
4. a) SVS on mitattava kartasta. Jos se on 273°, KS:ksi tulee 264°. b) Jos matka on 20 M, tuloaika on klo 03.49.
5. a) Joka tutkinnossa oleva eksymänmääritys linjaa suuntimalla. KS 270:n eksymäksi tulee + 1°. Plus on tärkeä, eikä sitä saa jättää pois, saati muuttaa miinukseksi. Suurin ehdotettu eksymä oli +9 astetta. b) Suomenlinna näkyy kauemmaksi, se selviää merikartan valonkantolukemista. Yllättävän moni puhui korkeudesta, mutta siitä ei nyt ollut kysymys.
6. Merkintälasku on mukana aina. Vaikka asia on etukäteen tiedossa, muutamat olivat ilmeisen harkitusti jättäneet koko tehtävän ratkaisematta. Siinä kuitenkin menetetään 3 pistettä, ja tällä kertaa monen läpipääsy oli niin täpärällä, että jokainen menetetty piste saattoi olla kohtalokas. Sitä paitsi edellytetään, että rannikkolaivuri hallitsee merkintä- ja vuorovesilaskut. Vastaukset: a) KS 241°, b) 3 h 43 min.
7. Yhdistetty vuorovesi- ja virtalasku. Virtakolmio oli edelleen tuottanut suuria vaikeuksia. Jos se esimerkiksi piirretään väärin päin, eivät tuloksetkaan voi olla oikein. VS = 270°, VN = 3,9 kn. Vastaukset: a) klo 11.49, b) KS 160°.
8. Rasti ruutuun -tehtävä ei välttämättä ole helppo. Ainoa asia, joka kaikille oli jäänyt mieleen, oli että Venäjä ei kuulu Schengen-sopimuksen piiriin. Kaikista muista kysymyksistä oli erimielisyyttä. Oikea vastausrivi: oikein-oikein-väärin-oikein.
9. a) Suurimman yksittäisen aallon korkeus on noin 2 x merkitsevä aallonkorkeus = 2,4 m. b) Ulkomailta vuokratun veneen perälippuna käytetään sen maan lippua, jossa vene on rekisteröity. Purjehtijat voivat osoittaa oman kansallisuutensa nostamalla veneen vasemmanpuoleiseen saalinkiin Suomen pienoislipun. c) Lounaan asteluku on tietysti 225°. Se ilmoittaa siis suuntaa, josta tuuli puhaltaa.

Tutkinto oli hieman erilainen kuin aikaisemmat ja monen mielestä vaikeampi. Tämä näkyi siinäkin, että hylättyjä suorituksia tuli tavallista enemmän. - Tutka liittyi moneen tehtävään. On kuitenkin

syytä pitää mielessä, että rannikkolaivurikurssi ei ole mikään tutkakurssi, ja tutkan käytön opettaminen luokkahuoneessa henkilöille, jotka eivät ole koskaan tutkaa nähneetkään, on lähes mahdotonta. - Myös sortoon kiinnitettiin suuri huomio, kuten muutamassa aikaisemmassakin tutkinnossa. Kokonaisuutena tutkinto kuitenkin oli selkeä ja johdonmukainen. Kömmähdyksiäkään tehtävät eivät tällä kertaa sisältäneet.

Kalervo Mettala